

sandt, hvad han paa anden Haand havde hørt om de tekniske Avtoriteters fuldkommen afvisende Holdning overfor dennes Projekt — »jeg forstaar egentlig godt, at De trænger til at komme lidt ud. Her er — foreløbig — næppe den rette Jordbund for Dem herhjemme. Selv om Nathans Kritik er noget skaanselsløs, saa er det vistnok sandt, at vi i dette Aarhundrede — jeg siger det med Selvbekrejdelse — har plejet en lidt for unaturlig Omgang med Fantasien og derved i en betænkelig Grad har svækket Virkeligheds-sansen.«

»Skriver han det?«

»Aa, han er, som sagt, meget slem i sine Udtryk . . . altfor slem. Men jeg tvivler jo ikke om, at det vilde have været uligere lettere for Dem at skabe Dem et Navn, dersom De i Stedet for at udkaste Kanalprojekter f. Eks. skrev Kærlighedsnoveller . . . eller malede et smukt Vandløb.«

»Ja, eller bare slog paa Storetromme i et Orkester eller havde Talent for med fed Rørelse at sige: »Clotilde, jeg elsker Dig«, . . . kun ikke noget nyttigt, noget praktisk, noget reelt. Jeg saa' forleden i en Avis, at en af vore Skuespillerinder havde højere Gage end en Minister. Det er Gøglet, der betales og berømmes i vor Tid . . . derfor sidder vi i det, som vi gør.«

»Tænker De paa at rejse langt væk?« spurgte hurtigt Salomon, der ømmede sig ved at god-